

اعتراضات کارگران صنعت نفت تهران

روز یکشنبه ۲۸ بهمن ۱۳۲۵ ساعت ۹ صبح هیئتی به نمایندگی کارگران بایلاشگاه تهران برای دیدار با وزیر نفت و طرح خواسته‌های صنفی و حقوقی خود به وزارت نفت در خیابان طالقانی تهران مراجعه کردند و بیش از ۵۰۰ نفر از کارگران نفت بایلاشگاه تهران به حمایت از نمابندگان خود و برای تأکید بر خواسته‌های خود بطورکامل مسالمت آمیز در جلوی وزارت نفت اجتماع کردند. خواسته‌های کارگران عمدتاً عبارت بودند از: " افزایش حقوق " - " پرداخت مزایای کارگران که رأی‌زنگ تاکنون متوقف شده بود " - " اجرای صحیح طرح طبقه‌بندی مشاغل " - " ایجاد تشکل مستقل صنفی کارگران صنعت نفت " - " اما نیروهای "هندشور" و نیروهای انتقالی به جمعیت آرام و مسالمت جوی کارگران حمله کرده آنها را مورد ضرب و شتم قرار داده و تعداد ۳۰ تن بوسیله افراد کارگران معترض پسر کرده و به زندان اوین بردند. در بعد از ظهر یکشنبه ما موران اطلاعات و امنیت افراد باسواد را از میان جمعیت دستگیر شده جدا می‌کنند و به با زجوشی سیاسی و عقیدتی آنها می‌پردازند. ساعت ۱ با صدای دوشنبه ۲۹ بهمن جمعیت زیادی از کارگران را با گرفتن تعهد آزادی می‌کنند. اما همچنان تعداد ۳۰۰ نفر از آنها را در زندان و تحت بازجویی نگاه می‌دارند. تاکنون از سر نوشت آنها اطلاعی درست نیست. " اتحاد چپ دمکراتیک ایران " ضمن محکوم نمودن اقدامات سرکوبگرانه حکومت جمهوری اسلامی علیه کارگران و بدعت کامل از خواسته‌ها و حقوق اساسی آنها بهیروز می‌رز و رحمتگان را در تکرر تقویت پیکار آگاهانه و متحد و متشکل می‌داند و از اینرو تلاش خود را در جهت بسیج کارگران و ارتقا و گسترش مبارزات سازمان یافته و متحد اجتماعی آنها در عرصه‌های صنفی و اجتماعی و سیاسی تشدید می‌کند.

برای نجات جان فرج سرکومی

در ۸ بهمن ۱۳۲۵ وزارت اطلاعات و امنیت جمهوری اسلامی و فرج سرکومی نویسنده و روزنامه نگار که برای دفاع از جان و حیثیت خود با نوشتن نامه‌های فاش‌کننده‌ای مازولت‌ها و وزارت اطلاعات بر علیه خود و دیگر نویسندگان آزاداندیش میهن برده برداشته بود و را به همراه برادرش و نیز خانم پروین اردلان دستگیر کرده حکومتگران ایران سرگیجه گرفته‌اند. ماجراهای اخیر ادگامه می‌کونوس آنها را دیوانه کرده است. آنان که در مدبرانست خویش از آدمکشی بودند به آدم‌ربایی نست زدند. همه دولت‌ها و در صدر آنها دولت‌های غربی به خوبی می‌دانند که سیاست خارجی حکومت جمهوری اسلامی ایران از بدو تا سیس برگروگانگیری استوار بوده است. در جریان رسیدگی به پرونده‌های مربوط به قتل مخالفان جمهوری اسلامی در دادگستریهای اتریش و فرانسه و آلمان و... تا کید شد که حکم قتل از بالاترین مقام‌های حکومتی صادر می‌شود و اجرا می‌شود. آن‌ها به سببکه‌ای که با همه نهادها و حکومتی در ارتباط بوده محول می‌شود و از اینروست که تروریست‌ها تنها مجهز به سلاح‌های مدرن و پیشرفته بودند که گذرنا مه‌های سیاسی هم درست داشتند و برخوردار از مصونیت دیپلماتیک و سفارتخانه‌ها و کنسولگریهای جمهوری اسلامی مفرستقران آنان و مرکز فرماندهی عملیات تروریستی بود و نیز برای فرار دادن قاتلان همه نهادها و حکومتی بسیج می‌شدند و هم سبب باسداران وزارت اطلاعات در کار بودند و هم وزارت امور خارجه و وزارت کشور در ماجرای ربودن فرج سرکومی نیز این همکاران نهادها و مختلف حکومتی دیده می‌شود. سرکومی شاهد زنده یک ماجرای وحشتناک سازمان یافته توسط یک حکومت استبدادی دینی است. اما حکومت جمهوری اسلامی ایران دیگر حکم مطلق و فعال ما پشاه در روابط و مناسبات بین المللی خویش نیست. نظامی که خود را ناگزیر از آن می‌بیند که به سازمان‌های بین المللی حقوق بشر پاسخ بدهد و در واقع آنها را بشیرید و به آنها اطلاعات نادرست و جعلی بدهد و چنین نظامی نمی‌تواند بمسأله‌ای از مسئولیت قتل فرج سرکومی و دیگر نویسندگان آزاداندیش‌ها نه خالی کند. آزادی کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی قابل تدارک است. برای آنکه جان سرکومی و دیگر گرامیران زنده نماند و نجات یابد و سایر نویسندگان به سر نوشت و دجا روند و به مبارزه‌ای گسترده و مستمر نیازمند است. کوشش کنیم که هر یک از ما سهمی در این مبارزه داشته باشیم.

نمایش افتتاح آمیز انتخابات میان دوره‌ای مجلس

در ۱۰ بهمن ۱۳۲۵ انتخابات نمایشی میان دوره‌ای پنجمین دوره مجلس شورای اسلامی در مناطقی و حوزه‌هایی که نتایج به دست آمده مورد پسند شورای نگهبان نبوده و از اینرو باطل شده بود و برگزار شده حکومت جمهوری اسلامی ایران با برپائی بساط این خیمه چپ بازی جدید و چهره ضد دمکراتیک و ضد مردمی خود را بیش از پیش به نمایش گذاشت. بدیهی است که انتخاباتی که در شرایط تشدید جو سرکوب و اختناق و استبداد دشمن دینی و با نقض حقوق دمکراتیک و اساسی مردم برگزار شده و نمایشی افتتاح آمیز است که سر نوشت آن در پشت درهای بسته تعیین شده و مدافع آن تقسیم کرسی‌های قدرت میان دیموعه عناصر وابسته به رژیم جمهوری اسلامی می‌باشد.

از اینرو اکثریت قاطع مردم ایران و نیروهای ایوزیسیون دمکراتیک میهن این انتخابات را نیز تحریم کردند و به حکومتگران ایران "نه" گفتند.

اعمال محدودیت علیه دکتر بیمان

صبح پنجشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۲۵ توسط مقامهای امنیتی کشور از مسافرت دکتر حبیب الله بیمان دبیر شورای مرکزی "جنبش مسلمانان مبارز" و استاد دانشگاه تهران که برای ایراسخنرا نی در دانشگاه لندن راهی انگلستان بود، جلوگیری می‌شود. و این در حال بود که کلیه تشریفات خروج توسط ما مورین رسمی و مسئول فرودگاه انجام گرفته و وی آماده سوار شدن به هواپیما بود، اما ما مورین وزارت اطلاعات کشور در سالن ترانزیت فرودگاه، بدون ارائه هر نوع برگشتنامه یا مدرک و مجوز رسمی از مسافرت دکتر بیمان جلوگیری و گذرنامه وی را بدون ارائه رسیدیا تنذیم صورت جلسه ضبط می‌کنند. دکتر بیمان در ۲۲ / ۱۱ / ۱۳۲۵ در اعتراض به این اعمال خلاف قانون و نقض حقوق آزادی‌های فردی و اجتماعی شهروندان، نامه‌ای به رئیس جمهوری ارسال می‌دارد. به قرار اطلاع در ۲۷ بهمن ۱۳۲۵ نیز از سوی دانشگاه تهران، حکم بازنشستگی دکتر بیمان به وی ابلاغ و بدینگونه از مقام استادی دانشگاه نیز برکنار و اخراج می‌شود. "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" ضمن محکوم کردن اقدامات ضد دمکراتیک و ضد حقوقی و آزادیهای افراد از سوی حکومت جمهوری اسلامی ایران و از جمله اقدامات سرکوبگرانه علیه دکتر بیمان و یارانش، خواهان رفع محدودیتها و محرومیتها علیه آنها و تامین حقوق و آزادیهای اساسی دکتر بیمان و یارانش می‌باشد.

اقدامات سرکوبگرانه علیه نهفت آزادی ایران

به مناسبت دومین سالگرد درگذشت شادروان مهندس مهدی بازرگان، مراسم گوناگونی در شهرهای مختلف، در طی دو هفته به سازماندهی نهفت آزادی ایران برگزار شد. بر دیربخی از شهرها، با هدایت ارگانهای اطلاعاتی و امنیتی کشور، به این مراسم حمله شد و با تهدید و هجوم، بستن در مساجد، بازداشت افراد و حتی بخش مایع متصادف کننده گاز سمی در اجتماع، تلاش و قیاط نهایی در برهم زدن یا جلوگیری از برگزاری مراسم صورت گرفت. در ۱۵ / ۱۱ / ۱۳۲۵ در اصفهان، جمعی به نام "حزب الله" قبل از برگزاری مراسم، به مسجد "سید" حمله کردند و مردمی را که حضور یافته بودند مورد ضرب و شتم قرار دادند و به زور بارانیه خروج از مسجد کردند، عکس و پوستر مرحوم بازرگان را با ره کرده و آتش زدند و سپس در مسجد را به روی مردم بستند و تصویر بزرگ یا رجهای آیت الله اشرفی اصفهانی را به دیوار آویختند. در همدان، از روز سه شنبه دوم بهمن آقلیان هادی، احتلالی و ابراهیم دینوی از اعضای ستاد برگزاری مراسم بازرگان بازداشت شدند و ما موران امنیتی با ماسره مسجد "امامزاده عبدالله" مانع تجمع مردم و ورود آنان به مسجد شدند. در قزوین، زبایان و چالوس نیز از برگزاری مراسم جلوگیری کردند. در تهران، در روز پنجشنبه ۴ بهمن مراسم در "تالار نگاه" برگزار شد. اما در حین سخنرانی دکتر ابراهیم بزوی دبیرکل نهفت آزادی ایران، ناگهان چند نفر به عنوان بسیجی یا دادن شعار نظم جلسه را برهم زدند و در حال خروج از سالن به بخش مایعی که گاز سمی از آن منتشر می‌شد، پرداختند و مردم به ناچار جلسه را ترک کردند. چندین نفر به دلیل ناراحتی تنفسی و یا جراحات حاصل از هجوم جمعیت به بیرون، مجروح شدند. برخی از شرکت کنندگان در جلسه، مانع فرار عاملان ارتکاب این جنایت از قبل تدارک شده، گردیدند و ما نیروهای انتقالی آنها را از دست مردم رها کردند ولی ناچار شدند یکی از آنان را به حوزه انتقال می‌قلهک ببرند. برگزار کنندگان مراسم و خانواده مرحوم بازرگان در حوزه مذکور حاضر شدند و با برگردن و امضای فرم شکایت به خواستار بررورد قانونی با اخلالگران شدند. در پیگیری بعدی مسئولان حوزه انتقال می‌قلهک اطلاع دادند که پرونده و فرد دستگیر شده به وزارت اطلاعات تحویل داده شده اند. در عین حال ما موران حکومت از مراسم در تهران و قم و احیاناً شهرستانهای دیگر، فیلمبرداری کامل کردند که هدف آنان شناسائی همه شرکت کنندگان در مراسم و سند سازی برای تعقیب و آزار آنان و ایجاد مشکلات عدلی و تحصیلی برای آنان در آینده است.

مردم ستم کشیده و مبارز ایران!

برای

دمکراسی، حقوق بشر، انتخابات آزاد